

Emilie Kramná, 4. ročník, sociální činnost SŠZS Chrudim

Důvodem výběru mého oboru, byla šťastná náhoda. Abyste to nechápali špatně, už od malička jsem byla humanitní typ člověka, ráda jsem pomáhala druhým a měla jsem obrovskou radost z toho, když to člověku bylo nějakým způsobem prospěšné, byť to byla maličkost. Ale když přišel čas k podávání přihlášek na střední školy, trochu jsem tápala. Bavila mne práce s lidmi, milovala jsem převážně práci s dětmi a seniory a navíc jsem chtěla pomáhat lidem z dysfunkčních rodin, kterých bylo v mém okolí až přespříliš. Bohužel, nevěděla jsem, že existuje takový obor, který by naplňoval mé požadavky. Přiznám se, ani jsem moc nehledala, protože jsem měla strach z maturitního oboru a vůbec jsem si nevěřila.

Byla jsem proto už rozhodnuta, že půjdu studovat s mými kamarádkami obor „cukrář“, jednou ale našla spolužačka obor „sociální činnost“, ve kterém jsem se našla, proto jsem si prohlédla stránky školy a podala obě přihlášky na zdravotní a sociální školu. Byl to pro mne trochu risk, protože jsem měla strach z přijímacích zkoušek a také z nového kolektivu.

Naštěstí se při mém nástupu do autobusu, který mířil na adaptační kurz všechny strachy rozplynuly. Najednou se mé sebevědomí i cíle začaly zvětšovat, už jen pocít, že jsem zvládla přijímací zkoušky, mne naplňoval štěstím a pocitem, že mohu něco dokázat. Díky škole, kterou nyní studuji, mohu realizovat své sny a nápady, poznala jsem tu spoustu nových přátel a lidí, kteří se stali mými motivátory v období, kdy jsem to neměla jednoduché a patří jim velký dík. Také jsem se naučila spoustu věcí, které mohu využívat ve všedním životě a které se mi leckdy hodily, příkladně první pomoc.

A proto, když píšu tyto řádky jako studenta 4. ročníku „sociální činnost“, vzpomínám na předešlé roky a zážitky, naplňuje mne velmi příjemný pocit. Především praxe i teorie našich předmětů, mne velmi bavily a nebyl jediný sektor, který by mne nezaujal, samozřejmě každý člověk je jiný a vnímá okolí kolem sebe jinak, ale věřím, že každý člověk by našel alespoň jednu kategorii, která by ho určitým způsobem oslovila, ať už práce s dětmi, hendikepovanými, či seniory. Sice tato práce není nijak zvlášť jednoduchá a vyžaduje určité vlastnosti, jako odpovědnost, porozumění a také trochu odvahy, ale je záslužná a dle mého názoru, pro mne ta nejlepší možná cesta.